

UFO NYT

S. U. F. O. I.

Februar 1962

Pris 1,50 kr.

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-Investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlag S. U. F. O. I.

Hauser Plads 18, København K

Telefon BY 9228 - Giro 843 80

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.

Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)

Vagn Dybkær (stofbehandling)

E. Jensen (dansk stof)

Gerda Rørbæk Nielsen

(Kosmologi - oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	21
Det revolutionære menneske i den kosmiske epoke.....	24
Mens vi venter på en flad tallerken.....	26
Den virkelige atomfare.....	27
Pressen skrev.....	28
Spørgsmål og svar.....	30
UFO-observationer over Skandinavien.....	32
En teori om et rumfartøjs drivkraft.....	35

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:

Sekretariat: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhv. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lyngby - Tlf. 283

Regnskabsfører: Irma Andersen, Vølundsvej 6, Randers, giro nr. 117 725.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.

Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.

Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.

Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.

Repræsentanter for København.

Aage Müller Christensen, Bachersvej 67, København, Sundby, tlf. SU 9525.

X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:

Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:

O. Holm, Sjællandsgade 80, Aalborg, tlf. 081 28325.

Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.

Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:

Øle Henningsen, Taarsvej 15, Nakskov.

Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf.

(03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.

Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.

Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.

Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.

Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.

Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.

Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.

Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraaavej 43, telf. 3293.

Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.

Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.

Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.

Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.

Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.

Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Fortsættes på bagsiden

AKTUELT

Mens disse linier skrives, udsendes fra statsministeriet pjecen „*Hvis krigen kommer*“ til alle husstande i vort land. — Når disse linier læses, har diskussionen om pjecens indhold og form stået på i næsten fire uger.

Det er bemærkelsesværdigt, at samtidig med pjecens udsendelse fremkommer dens „fædre“ med forklaringer, som ikke kun tager sigte på, at vi bedre skal forstå dens indhold, men forklaringer, som skal hjælpe os til at forstå, *hvorfor* pjecen udsendes.

Det vil med andre ord sige, at vi danskere ikke i øjeblikket er „indstillet“ på krig, og det er da kun godt.

Men nu bliver vi næsten tvunget til at tænke på en kommende krigs rædsler og prøve på efter pjecens anvisninger i givet fald at redde *os selv* — hvis vi da har råd til at indrette virkeligt egnede beskyttelsesrum og indkøbe de foreslåede ting dertil. Og så ved vi — eller pjecens „fædre“ — vel ikke engang, hvor meget alt det foreslåede nytter i en given situation. En eventuelt kommende krig kan blive frygteligere, end mennesker i øjeblikket kan forstille sig — og forberede sig på!

Det er sagt, at pjecen ikke er udsendt for at skabe krigsfrygt og panik. Og vi vil tro, det er rigtigt. Ovenstående kritiske bemærkninger skal da heller ikke forstås derhen, at den gode tanke og vilje fornægtes. Der er blot noget, som vi gerne vil have sagt i denne sammenhæng:

Kan man overhovedet udsende en pjece med det indhold uden at skabe en grad af krigspsykose hos læserne? Er det da ikke meningen, at læserne skal gå i gang med forberedelserne til beskyttelse? Jo, det må det være. Men det kan ikke ske, uden at tankerne beskæftiger sig med pjecens årsag, indhold og følger. Lige så lidt som man kan give en mand et blåt øje og så fjerne resultatet ved at sige: „Sådan mente jeg det skam ikke!“

Den udsendte pjece bidrager således til at øge negative tanker og følelser i vort folk, hvor positive og opbyggende kræfter og handlinger så hårdt tiltrænges.

Krigsfrygt avler krigsmuligheder. Beskyttelsesforanstaltninger for én selv fremmer egoismen.

Tænk, om man engang nåede dertil, at der også til alle husstande kunne udsendes „vejledninger“ til at leve livet mere positivt, mere i overensstemmelse med budet om næstekærlighed; give hjælp til mennesker, så de lærte at forstå betydningen af at tænke — og dermed udsende — positive tanker og kræfter, som går på tværs af alle skillelinier i form af landegrænser, racer og politiske systemer! Kunne vi nå dertil, ville krigsfrykten af naturlige grunde efterhånden forsvinde!

En pjece af den art kan af flere grunde ikke udsendes i dag, men vi bør alle *arbejde* på, at mennesker en dag — inden det er for sent — kan modtage og omsætte positive tanker til gavn for alle, noget, som flere og flere inderst inde også længes efter at nå til.

Det negative og livsødelæggende kan kun effektivt bekæmpes med „våben“ af modsat art: opbyggende og positive tanker og handlinger!

V. D.

Prisen for militæromkostninger

(Uddrag taget fra „*World Youth*“ og trykt som et „monument for galskaben“).

De beløb, der opsluges af regeringerne i verden til militære budgetter, ville være tilstrækkelige til bygning af 150 mill. huse med fuld komfort for hundreder af millioner mennesker.

England: Med de 1600 mill. pund sterling, der er afsat på det britiske militærbudget, kunne man bygge 20 stålfabrikker i Indien, hvilke ville producere 1 million tons stål om året.

Japan: Et beløb, der var tilstrækkeligt til oprettelse af 70 universiteter i Japan, er blevet anvendt til den japanske hærns øvelser.

Frankrig: For de penge, Frankrig anvendte på militære formål i 1951, kunne alle Frankrigs amter blive elektrificeret; man kunne forsyne alle egne med vand, hvor det ikke i forvejen findes; man kunne bygge veje på i alt 100.000 km's længde; man kunne bygge 200.000 huse til bønder; 200.000 landbrugere kunne få landbrugsmaskiner, og 800.000 gamle bøn-

der kunne få en pension. Alt dette for ét års militært pengeforbrug.

Et maskingevær — to plove: To tredjedele af børnene på Jorden er underernæret, ifølge UNICEF's statistik. Mindre end halvdelen af jorden over hele verden er uopdyrket eller dækket af skove. Af 350 mill. landbrugsfamilier anvender 250 mill. hakke eller le i stedet for plove og landbrugsmaskiner. En plov koster ca. det halve af et moderne maskingevær.

En panservogn — én skole: Ifølge en nylig statistik fra UNESCO lever 680 mill. børn og unge i alderen fra 5 til 19 år på landet; blandt dem har kun 30 % lejlighed til at gå i underskole og 7 % i højere skoler; 44 % af den voksne befolkning er analfabeter. Udgiften til én panservogn svarer til bygningen af én skole.

Et hospital — én riffelskytte: I Indien dør hvert år 200.000 som ofre for kolera, 20.000 af slangebider, 1.500.000 af malaria og 500.000 af tuberkulose. I de 32 lande, der modtager hjælp fra UNICEF, er der kun én læge for hver 30.000 mennesker. Udgifterne til oprettelse af et hospital svarer til det beløb, der anvendes til uddannelsen af én riffelskytte.

En fæstning — 900.000 spedalske: Dr. Féron, lederen af spedalskhedshospitalet St. Antoine, (Østafrika), skriver: „Lægebehandlingen af en spedalsk fra det første stadium til hans helbredelse koster mindst ca. 80 kr. Hvis vi havde de penge, der anvendes til konstruktion af en flyvende fæstning, ville 900.000 spedalske i dette land ikke rådne op. Af en lille del af de penge, der blev brugt på den koreanske krig, kunne 5-10 mill. spedalske i verden blive helbredt“.

NZ-SSRG.

Efterskrift: Hvis en del af disse astronomiske beløb blev anvendt på rumforskning, ville vi givetvis — i løbet af relativ kort tid — foruden at hæve verdens befolknings åndelige og materielle standard helt anderledes kunne koncentrere dygtige hjerner og økonomiske kræfter om at fraviste rummet dets hemmeligheder med alt, hvad dette indebærer af større kosmisk forståelse.

A. N.

UFO-sagen til debat

i norsk radio

(Ought to be translated).

Fra vort medlem i Bergen, Ivar Martinsen, har vi fået følgende oplysninger:

Den 28. november 1961 havde „Norsk Rikskringkastning“ fra kl. 21,30—23,30 en udsendelse, der hed „Studio 19 her“, ved Erik Rye og Johan Vigeland.

Radioudsendelsen var lagt op som et interview med to herrer, der repræsenterede hver sin opfattelse af UFO-spørgsmålet.

En hr. *Løken*, der formodentlig tilhører „Oslo ifologiske selskab“ repræsenterede UFO-sagen, medens hr. ingeniør *Telle* repræsenterede skeptikerne.

De to herrer blev begge interviewet om deres synspunkter, hvor hr. *Løken* på bedste måde fortalte om UFO-udviklingen. Han havde viet det meste af sin fritid til UFOLOGIEN, og da han var pensioneret, havde han tid nok. Han fortalte, at han havde læst ca. 30 bøger om emnet, og at disse bøger havde overbevist ham om realiteten af de flyvende tallerkener og givet ham den opfattelse, at disse var bemandede rumskibe fra andre planeter, og at muligheden for, at disse til tider var landet her på Jorden, var til stede. Hr. *Løken* havde en UFO-detektor hjemme, der havde varslet flere gange, dog uden at han havde haft observationer, muligvis på grund af vejrforholdene.

Ingeniør *Telle* repræsenterede ligeledes skeptikerne på velkendt måde, idet han gjorde gældende, at de fleste (?) observationer viste sig at være vejrballoner, luftspejlinger og kuglelyn. Også ingeniør *Telle* var „velforberedt“, idet han havde skrevet til Wernherr von Braun og bedt ham, som en af vor tids største kapaciteter på rumfartsområdet, om en udtalelse vedrørende de flyvende tallerkener. Wernherr von Braun havde svaret, at de eneste flyvende tallerkener, han havde set, var dem, hans kone havde smidt efter ham i køkkenet.

Erik Rye, der ledede udsendelsen, havde dog en hel del sans for det aktuelle, idet han straks ved udsendelsens start havde opfordret lyttere, der måtte have set noget på himlen, de ikke kunne forklare, til at ringe radiohuset op under udsendelsen og berette om deres observationer.

★

★

★

Det varede heller ikke længe, før telefonen begyndte at kime, og snart strømmede observationerne ind fra hele Norge, fra Oslo og Skien i syd til Bergen i vest og Tromsø i nord.

En luftkaptajn fortalte om en observation, han og en anden pilot havde haft i 5000 fods højde. Senere havde han set et fotografi af den selv samme genstand, som han havde set, i det amerikanske blad „LIFE“, med titlen „Flying saucer“.

Fra Bergen ringede SUFOI's kontaktperson *Nils Sælesminde* og fortalte om en observation samt kom med nogle yderligere oplysninger om UFO-forskningen. Vi kan fortælle, at ing. Sælesminde på forhånd var blevet ringet op af radioen og bedt om at fortælle lidt om UFOLOGIEN.

En anden bergenser fortalte om den kendte Bergen-observation fra ca. 1600, hvor man havde set en genstand over „KVARVEN“, der lignede en omvendt beskøjte.

Det er typisk, at alle de beskrevne objekter var temmelig ensartet beskrevet, ellipseformede, lydløse, farveløse eller svagt lilla farvede (?). Også cigarformen blev nævnt. De fleste observatører havde aldrig været i forbindelse med UFO-litteratur eller læst om lignende objekter før, men fortalte alle det samme. Vidste man ikke bedre, ser det hele ud som aftalt spil, men da hele programmet var improviseret, og observatørerne boede mange hundrede kilometer fra hinanden, var dette selvfølgelig utænkeligt. Der er da blot den ene mulighed tilbage, at alle observatører havde set samme objekter, på forskellige tidspunkter og på vidt forskellige steder.

Programmet skulle være sluttet kl. 23,30, men blev forlænget ca. 15 min., da der stadig kom telefonopringninger. Kl. ca. 23,45 måtte man slutte, men lovede at vende tilbage til sagen i en senere udsendelse.

Hr. Løken blev også udspurgt om UFO-arbejdet i Norge og nævnte studiegruppen i Oslo samt SUFOI.

Så har vi kun tilbage at spørge: „Hvornår kommer Danmarks Radio med en tilsvarende udsendelse?“ Også radio Merkur og D.C.R. er selvfølgelig velkomne. SUFOI stiller gerne sine materialer og viden til rådighed for en virkelig realistisk UFO udsendelse eller udsendelsesserie, og vi har sikkert flere ting, der kunne interessere lytterne i Danmark.

Leif Pedersen.

Er månen uden støv?

Efter sovjetrussiske astronomers mening er Månen ikke dækket af et tykt lag støv som i almindelighed tidligere antaget. Ved hjælp af et radioteleskop har professor *Troizki* analyseret Månens radiostråler og herigennem konstateret, at Månens overflade til ca. 1 m dybde må være fysisk homogen — at sammenligne med stivnet skum. Radiosignalerne tyder på en så stor tykkelse af det reflekterende lag, at den hidtidige antagelse af et tykt støvlag ikke mere er holdbar.

Mü. Merkur 26.2.61.

Foranstående videnskabelige analyse bekræfter en kendsgerning, som allerede den 1.5.1841 inspirativt er nedskrevet af *Lorber* og offentliggjort i hans bog „Erde und Mond“, hvor man på side 228 læser:

„ . . . Den fra Jorden usynlige side af Månen er fast. Den synlige side af Månen er ikke fast, men meget løs — omtrent som havskum, der er noget fast i det. Op af dette stivnede skum rager bjerge, hvis blødere dele tragtformagtigt er sunket ind mod Månens midte. I nogle af disse tragte befinder der sig endnu atmosfærisk luft, som ikke har kunnet undslippe. Betraget gennem stærke kikkerter (i 1841) ligner denne luft vand. Alle højdepunkter, såvel som de få dybe kratere, har slet ingen luft, men kun æter, således som den findes i det frie rum mellem Solen og planeterne . . .“.

UFO-Nachr. april 1961 - Overs.: Slej.

»Dybfrosne bakterier«

Amerikansk videnskabelig forskningsarbejde har gjort en sensationel opdagelse gennem fund af levende bakterier i is i en dybde af 30 m under overfladen.

Dr. Sydney Tolchin erklærede, at bakterierne tilsyneladende var døde og frosne, men de lavede op ved en let opvarmning. Efter dr. Tolchins mening drejede det sig om *Staphylococcus*, som måtte være over 100 år gamle. Dette fund viser, at liv kan findes under lavere temperaturer, end videnskaben hidtil har holdt for muligt.

„Disc-Digest“ - Oversætter: Slej.

DET REVOLUTIONÆRE MENNESKE I DEN KOSMISKE EPOKE

I december-nummeret af LA PRAKTIKO, som udkommer i Holland og er organ for Esperantist-bevægelsen „UNIVERSALA LIGO“, findes nedstående tale, som Anthony Brooke holdt ved „U.L.“s møde ved Esperanto-verdenskongressen i Harrogate (England) i august 1961.

Vi har ment, at talen har bud til alle, som arbejder med UFO-sagen.

(Ought to be translated).

Jeg ville gerne vide, hvor mange mennesker der er fuldstændig klar over det totale i den revolution, der sker nu i denne kosmiske kerne-tidsalder. Vort store nye moral dilemma er, at vi begynder at forstå, at hverken vore lande eller deres værdier, som for os er så dyrebare, vil blive bevaret eller forsvaret ved hjælp af en atomkrig. — Endnu accepterer man ikke i hele verden ideen om universel enhed, men alligevel, dybt i vore hjerter virkeliggør vi for os selv, at vi ikke kan fortsætte livet i sikkerhed med vore snævre nationale synspunkter i en verden med modstridende ideologier og fuldt væbnede suveræne stater.

Vi står midt i den måske mest kritiske overgangsperiode i den menneskelige historie. Alle menneskelige forhold er i smeltediglen. De uigendrivelige fakta i vort nuværende dilemma tvinger os til at betragte hinanden som medlemmer af én menneskelig familie og alvorligt overveje vejledninger og advarsler fra profeter og vismænd, som vi så længe har ignoreret. Det er vor pligt frivilligt at tage afstand fra tidligere tankebaner, som har influeret på hele verdenshistorien, og som er årsager til vor nuværende faresituation.

Oftre har mennesker spurgt: „Hvorfor mislykkes fredsbestræbelser?“ Men det er ikke fredsbestræbelserne, som er mislykkedes, men hele vor livsform er mislykket, og hvis vi mennesker ikke kan lære at leve på en fuldstændig ny måde, så må vi i fremtiden betale den fulde pris!

Alle vore institutioner, vore social-politiske systemer, vore religiøse organisationer, alt har medvirket

til det faktum, at det mislykkedes for os at løse den fredelige sameksistens' problem. Vi behøver et stort antal individer i forskellige lande, som ikke er bundet af nationale eller ideologiske systemer, men som kan tjene som formidlere og overføre den stærkt forenende impuls til den menneskelige race.

Det er absolut nødvendigt, hvis vi ikke skal være tvunget til at leve forenet og uden anvendelse af vold på grund af en stor, verdensomfattende atomkatastrofe. For at undgå en sådan krise må vi nu acceptere en helt ny opfattelse af menneskelige forbindelser. Det er ikke kun regeringernes opgave, men også almindelige menneskers, altså Deres og min. Enten må vi overlade menneskehedens skæbne til de militaristiske kræfter, eller vi må have modet og troen — hver for sig eller i fællesskab — til at bære det tunge ansvar at ændre og forme menneskets historie.

Det kan synes en revolutionerende ide, men mennesket som individ står i vor tid over for et uopsætteligt behov for en samtidig revolution på to områder: det menneskelige plan og det sociale plan.

KUN EN FORENET MENNESKEHED KAN SKABE EN VERENSFRED

Gennem vor verden bevæger sig en revolutionær strøm. Det ville være en forgæves anstrengelse at nægte dens eksistens eller prøve at standse den. Nogle mennesker ønsker at fortsætte og forsvare vor forældede livsform så længe som muligt. Andre kan udnytte tilfældet til at besvare opfordringen og styre og lede vor livsforms gang. Vi kan hæve denne verdensomfattende revolutionære impuls til en ny dimension og tilføje den åndelig og moralsk kraft. Aldrig før i historien har der været en revolution, som omfattede den hele menneskehed, og som ikke truede en del af den. Tidligere revolutioner skete altid kun i visse dele af verden, og de havde voldelig karakter og satte én del af menneskeheden op mod den anden. Man håbede og troede, at nye organisationsformer, nye institutioner og forskelligartede forbindelser mellem nationer, klasser og samfunds-religiøse grupper

ville skabe det gode og retfærdige samfund, som alle mennesker længes imod.

Alligevel kan *kun en indre ændring i mennesket selv* skabe en virkningsfuld og reel ny samfundsstruktur. Kun ved hjælp af en menneskelig revolution — åndelig og moralsk — vil vi kunne opnå en virkelig betydningsfuld vedvarende samfundsrevolution. Og kun en fuldstændig uvoldelig revolution omfattende hele menneskeheden kan bibringe det menneskelige samfund den omdannelse, som vi alle i så høj grad trænger til.

For tiden befinder mennesket sig midt i en gigantisk tvekamp mellem de to ideologiske systemer, begge stræbende efter herredømmet over den anden, begge oprigtigt overbevist om, at den anden stræber efter at trælbinde og herske over resten af verden. Alligevel står valget ikke kun mellem to systemer, men mellem to civilisationer — den vestlige og den kommunistiske — som repræsenterer to forskellige opfattelser af mennesket og dets plads i universet. Det enkelte menneske behøver ikke at vælge den ene eller den anden. Hvor som helst i verden det befinder sig, kan det, hvis det ønsker det, arbejde på til bunds at ændre menneskets livsform, så en virkelig *menneskelig civilisation* endelig kan skabes!

I denne tilskyndelsestid må vi blive klar over det faktum, at enhver af os hver dag træffer beslutninger, som har indflydelse på alles skæbne. Menneskehedens fremtid afhænger af millioner af beslutninger, truffet hver dag af millioner af mennesker. Hvis vi som individer ikke har held til at vælge — klare over vort store ansvar — bidrager vi til en situation, hvor i hele verden et mindretal hersker over et flertal, og ligeså på det moralske område bidrager vi til den menneskelige kulturs undergang.

De stærke militaristiske kræfter følger nu en vej, som fører til en storstilet tilintetgørelse af menneskeheden. Det faktum, at dette kan ske næsten automatisk og tilfældigt, viser klart den forbryderiske og vanvittige atmosfære, hvori vi leder vore affærer. Det er ikke et spørgsmål om *at forbedre* situationen. Vi må uopholdeligt standse dem og arbejde *i en helt modsat retning!* Vi bør spørge os selv, om vor kollektive opførsel harmonerer med vore personlige ideer om det, som er godt og rigtigt. Vor individuelle og kollektive umenneskelighed beviser behovet for en fuldstændig, indre revolution.

I dag længes alle folk i verden efter fred og universelt broderskab, men faktum er, at regeringer febrilsk forbereder krig og brodermord! Medens folkene i mange lande ofrer store værdier på deres materielle livsførelse, sulter tre fjerdedele af den menneskelige familie, hvilket uddyber afgrunden mellem de rige, som har i overflod, og de fattige, som sulter. For at løse dette problem er det nødvendigt, at folk og regeringer samarbejder og yder ofre. Den kendsgerning, at ethvert individ i hele verden i det kommende tiår skal have de ubetinget nødvendige livsfornødenheder, vil vise sig at være det mest positive bidrag til menneskeverdigheden og verdensfreden.

NY TID KRÆVER NY MENNESKEHED

De følgende ord, som jeg har læst for kort tid siden, afspejler det, som hele verden behøver:

„Gud, giv os mænd, af dem som tiden behøver,
med en stærk ånd og et stort hjerte.
Med hænder, parate til arbejde;
mænd, som kan modstå verdslige ønsker;
mænd, som i trofasthed kan holde ud;
mænd, som står fast imod en folkefører
og aldrig giver efter for forførelse;
unge, strålende mænd, som lever
over de hykleriske intriganter tager...“

Vort ansvar er det at sikre, at sådanne mænd og kvinder opnår de højeste stillinger i vort land; men vi har kun lov til at være repræsenteret af sådanne personer, hvis vi også selv stræber efter at nå samme livsniveau.

Fra den menneskelige histories begyndelse har der eksisteret en åndelig og moralsk talsmand, som i forskellige former og ud over grænserne for tid og sted lader sin frelsende kalden lyde! Denne evige, og altså også nutidige, kalden kan man ikke ustraffet overhøre. Der er virkelig tegn på, at i samme grad som mennesket lærer at frigøre sig fra jordiske bånd og søger ud i rummet for at nå stjernerne, er det på tærsklen til en betydningsfuld åndelig genfødsel, som vil føre det til en ny og bedre livsform.

Snart vil esperantister fra alle lande have mulighed for virkningsfuldt at arbejde for freden inden for rammerne af „Verdensomfattende freds-brigade“. Denne gruppe personer, som har viet sig til sand

tjeneste for mennesker, vil holde sig helt uden for den kolde krig og er uafhængig af nationale regeringer.

Utvivlsomt er håbet for menneskeheden i pagt med enhedens og almenhedens ånd, hvis udtryk vi finder i Esperanto-bevægelsen.

Jeg husker, at ved åbningsmødet for vor kongressang vi om den store menneskefamilie og om sprængning af de stædige hindringer ved hjælp af den hellige kærlighed. Vi sang også om den stærke kalden, som kom ind i verden. — Gid vi må huske disse profetiske ord og give dem liv og kraft igennem vor faste tro og uovervindelige åndelige energi! Gid vi alvorligt og med glæde må påtage os ansvaret for alt, hvad denne historiske situation, som er uden fortilfælde, kræver af os. Og at vi i vort private liv og i vort forhold til andre mennesker må kunne anvende det, til hvilket disse ædle og revolutionerende ord tvinger os. Kun på den måde vil vi — mænd og kvinder af det 20. århundrede — være trofaste imod vor høje bestemmelse og kunne virkeliggøre en sand verdensfred!

Anthony Brooke

(Oversat af Vagn Dybkær)

Et klart standpunkt

Den berømte engelske historiker, professor dr. Arnold Toynbee, har lovet at tale ved det amerikanske „jødiske råds“ årsmøde den 4. — 7. maj i Philadelfia.

I et brev til denne organisations formand, Harry Shellenburg, Jenkintown, Pennsylvanien, skriver dr. Toynbee bl. a.:

„Jeg er klar over, at jeg må modarbejde alt, hvad der skiller menneskene fra hverandre, enhver form for uret og uretfærdighed øvet af hvem som helst imod andre, hvem de andre end er. Derfor er jeg 100 procent modstander af al raceadskillelse, nationalisme, imperialisme, kolonipolitik, ekspropriation, udvisninger og voldshandlinger, ligegyldigt hvem det er, der gør sådan noget, og ligegyldigt hvem det går ud over. Ingen som helst uret begået mod andre kan bortforklares, uanset hvem der har begået denne uret mod nogen anden . . .“

Mens vi venter

på en flad tallerken

— står vi på en rund jord, der først og fremmest kræver vor opmærksomhed

En flok mennesker, der venter på en perron, kan groft deles i to grupper: De nervøse, trippende, der stirrer tomt frem for sig og febrilsk lader kuffert eller taske vandre fra hånd til hånd eller gloriøst stift og sløvt ad banelinien, hvor toget skal komme, — og de travle, der læser, renser pibe eller måske blot er i færd med at tømme lommerne for papirstumper og lommeuld.

Den første gruppe ærgres sig over ventetiden. Den anden har ikke tid at ærgre sig — den er optaget af de nære ting, der skal gøres før eller senere.

Vi ufologer har det på vor vis som disse rejsende. Også vi venter på noget — at væsener fra rummet langt om længe skal vove sig ned på Jorden og åbne venskabelig kontakt. Om de vil gøre det i større stil, ved vi ikke. For øjeblikket er spørgsmålet, hvordan vi venter.

Ventetiden er ikke gået sporløst hen over SUFOI. Medlemmer — hele grupper — er faldet fra, og tilgangen bevirker ingen stærk stigning i antallet af ufologer. Det skyldes, at de utålmodige, der kun venter på en tallerken, forsvinder og bruger bitre ord om SUFOI og tallerkenerne. De venter kun som den første gruppe rejsende.

I mellemtiden er der — heldigvis — en mængde ufologer, der har lynende travlt. De kan heller ikke lide at vente, for de higer lige så stærkt som de andre efter at komme i kontakt med gæster fra rummet. Men de udfylder ventetiden — og der er nok at se til her og nu!

Mens de skuffede har stirret sig blinde på det ene at få bevis for deres ideer, tager de andre fat på de ting, som ligger for hånden og skal ordnes før eller senere. Der er nok at tage fat på, hvis man åbner øjnene.

Hovedårsagen til planetarernes tilbageholdenhed er utvivlsomt Jordens manglende civilisation. Folk, der vil slagte andre folk med alle til rådighed stående midler fra brødknive til atombomber, er ikke civiliserede, lige meget, hvor mange elektronhjernener de rå-

der over. Det er nu engang ikke elektronhjerne — de store, sindrige — men menneskets egen lille, geniale og ofte ubrugte hjerne, der skiller det fra dets fætre „aberner“. Så længe vi ikke bruger hjernen og hjertet i en positiv harmoni, er vi ikke et klap mere civiliserede eller klogere end vore slægtninge i træerne.

Hvis vi alvorligt venter besøg fra rummet, må vi hellere glemme det og i stedet koncentrere os om at skabe sådanne forhold på Jorden, at den er værd at besøge — så er gæsterne der måske, før vi venter det. Det er god turistforeningsfornuft — men ikke desto mindre rigtigt! Hvis vi skulle besøge en „uciviliseret“ stamme, ville vi næppe gøre det, mens der rasede en stammefejde.

Vort håb — i realiteten det eneste — er, at bedre forhold her på Jorden kun kan skabes af den enkelte. Ingen jordisk magt kan forme det enkelte menneskes følelser, hvis individet har en logisk baggrund for dem. Derimod kan den enkelte tænde en gnist i andre, så man kan løfte i flok. Men det kræver, at den enkelte, som de rejsende på perronen, muger ud i sindets lommer, hvor smuds i form af intolerance og had ligger gemt. Hvem i alverden kan tro, at væsener fra rummet vil i berøring med sind, der er tilsmudset af følelser som had og ondskabsfuldhed — selv om de til daglig er dækket af et lag høflig levemåde. Der *kan* laves en mental forårsrengøring, men det er op til den enkelte at tage fat i sit eget sind.

Dermed være ikke sagt, at man skal gå ud og præke moral for andre. Moral og religion er noget, den enkelte selv skal tage stilling til, og det er ikke ufologernes hverv at bruge mund — det er der nok andre, der gør. Vil man præge andre, der ikke er kommet til samme forståelse som en selv, gør et godt eksempel mere end en snes fortærskede prækener.

Hvis man tror på, at der er venligtsindede intelligensvæsener i de flyvende tallerkener, eller man finder de tanker, rummenneskene står som udtryk for, værd at styrke, må man reformere verden ved at ændre sig selv. Det er en regel, som hverken atombomber eller flyvende tallerkener har rokket ved. Man kan gøre et ærligt forsøg på at være mod andre, som man ønsker, at andre skal være mod en selv — men man må for himlens skyld undgå at tro, at al verdens velfærd hviler på ens arme skuldre, så man går rundt og pudser martyrglorien.

Der er ikke brug for martyrer. Det, vor forpinte planet har mest brug for, er et lag ærlighed og sund fornuft omkring et forstående hjerte. Det synes rummenneskene at have — men det hjælper os ikke et suk, hvis vi ikke selv får det. Hver enkelt kan gøre sin del til at ændre det åndelige klima, men det nytter ikke at sidde med hænderne i skødet og vente, at rumfolkene i deres uendelige visdom skal tage os ved hånden og føre os fremad og opad. — Så går det hele ad atomkrigen til!

P.B.

Den virkelige **ATOMFARE** *(Ought to be translated)*

Indtil nu har Sovjetunionen sprængt over 20 atombomber i atmosfæren, hvilket allerede har øget og i fremtiden vil øge radioaktiviteten i atmosfæren. Også USA har advaret, at man bliver nødt til at genoptage atombombesprængningerne i atmosfæren, og andre lande følger måske også eksemplet.

Hvorfor er atombombeforsøgene blevet genoptaget?? For det første kunne mange videnskabsmænd sikkert tænke sig en mængde målinger, som kun kan gennemføres ved atombombesprængninger, og desuden er der den våbentekniske udvikling. At sprængningerne også har et politisk mål, står sikkert klart for enhver, men det skal vi ikke komme nærmere ind på.

Fra de officielle myndigheder meddeles, at den radioaktive stråling ganske vist er øget meget, men at der endnu er langt til den kritiske grænse. Hvad er den kritiske grænse egentlig?? Det synes at være den grænse, hvor menneskene tager alvorlig skade på helbredet af strålingen. Men længe inden denne kritiske grænse nås, stiger tilfældene af kræft som f. eks. leukæmi.

Den største fare for menneskeheden udgør imidlertid de arvelige skader, der bevirker fødselen af van-skabte børn. Denne arvelighed er vigende, hvilket vil sige, at begge forældrene skal have det arvelige anlæg, før end børnene får synlige skader. Har kun den

ene af forældrene arvelighed for skade, så bliver børnene tilsyneladende sunde, men de får alle arvelighed for skade i skjult form, og hvis de da gifter sig med nogen, der også har skjult arvelig skade, så får deres børn skaden synligt. Hvis halvdelen af alle forældre i dag havde skjulte arvelige skader, så ville alle børn fødes tilsyneladende sunde, men i næste generation ville alle børn blive vanskabte, og da ville det være for sent.

Hvem ved, om ikke de fleste mennesker allerede i dag har vigende skjulte arvelige skader. Kun fremtiden vil vise det. Men en ting kan vi slå fast: Den megen tale om en kritisk grænse for helbredsskader er aldeles uden mening, hvis fremtidens børn bliver født vanskabte.

Hvilke forholdsregler kan vi da foretage? For det første kan vi protestere så kraftigt som muligt mod kærnevåbenforsøgene, og for det andet kan vi sætte al kraft ind på celleforskningen især med henblik på at udbedre arvelige skader. Inden for denne forskning er franske videnskabsmænd allerede nået langt. Man er ved dyreforsøg kommet frem til, hvor i cellen arveligheden for de forskellige dele af kroppen er fæstnet, men derfra og til at genoprette indtrufne skader er langt, og måske bliver det aldrig muligt ved direkte indgreb.

Men der findes endnu en mulighed. Man er i de sidste år blevet klar over, at cellerne udsender meget højfrekvente magnetiske stråler, som varierer i frekvens ikke blot efter de atomer, som cellen er opbygget af, men også efter, hvilke egenskaber cellen indeholder. Når man når noget længere med denne forskning, skulle man altså blive i stand til at aflæse på cellefrekvensen hos et sundt individ, om det har arvelige skader. Ved at genoprette den normale magnetiske frekvens, skulle man samtidig kunne genoprette den normale arvelighed. Det siger sig selv, at denne forskning vil få stor betydning. Englænderen Geo de la Warr har konstateret ændringer i den magnetiske cellefrekvens i tilfælde af sygdom. Ved at korrigere cellefrekvensen har han samtidig kureret patienten.

H. L.

Den, som Gud ønsker at ødelægge, berøver han først forstanden.

PRESSEN SKREV

(Ought to be translated).

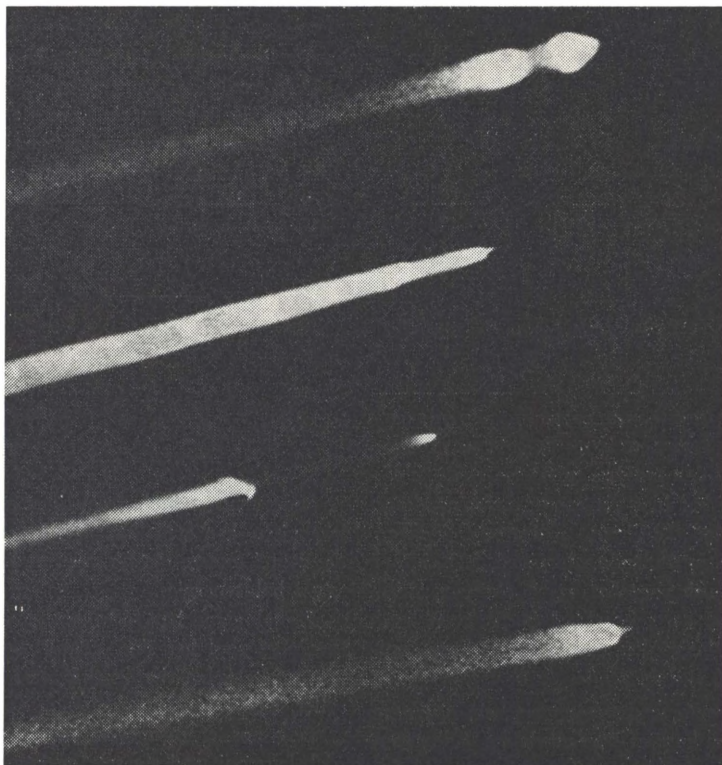
I oktober kvartal 1961 er der indkommet 42 udklip fra danske blade, og de fordeler sig således:

I oktober: den 4. 1 avis; den 10. 4 aviser; den 12. 1 avis; den 14. 1 avis; den 17. 1 avis; den 18. 1 avis; den 21. 1 avis; den 23. 3 aviser; den 24. 2 aviser; den 25. 1 avis; den 27. 1 avis; den 28. 1 avis; den 31. 2 aviser. *I november:* den 2. 1 avis; den 4. 2 aviser; den 5. 1 avis; den 6. 1 avis; den 9. 2 aviser; den 13. 1 avis; den 15. 1 avis; den 16. 3 aviser; den 18. 2 aviser; den 19. 1 avis; den 21. 1 avis; den 22. 1 avis; den 26. 1 avis; den 30. 2 aviser. *I december:* den 5. 2 aviser.

Dertil kommer en del læseværdige oplysende artikler (se nedenfor), meddelelser af forskellig art, og dette stof fordeler sig som følger: Observationsberetninger: 12; fra andre lande: 4. Oplysende artikler: 21. Interview med SUFOI-folk: 2. Kronikker: 2. Andre meddelelser (bl. a. mødereferater): 15.

Af større, oplysende artikler kan følgende anbefales.

1. september: Fyns Stiftstidendes kronik:
Hvem ejer verdensrummet?
30. september: Skive Folkeblad:
Elektroner sættes ind i kampen mod sygdomme
4. oktober: Østsjællands Folkeblads kronik:
Er der liv derude?
14. oktober: Skive Folkeblad:
Hvordan kom livet til Jorden?
21. oktober: Skive Folkeblad:
Videnskabsnyt fra hele verden.
28. oktober: Skive Folkeblad:
Hvor kommer tågerne fra?
4. november: Skive Folkeblad:
Hvorfor bliver vaccinerede ramt af polio-lammelser?
30. november: Berlingske Aftenavis:
Med raketgeniet (von Braun) på tur til Månen.
2. december: Skive Folkeblad:
Rester i meteoriter af liv forskelligt fra alt jordisk.
9. december: Skive Folkeblad:
Rutefart til Månen fra 1975.

Raketafskydning

På de 4 billeder her ser vi fire faser af en afskydning af en Minuteman-raket. Billederne er taget med et 70 mm Perkin-Elmer Roti camera.

På første billede ser vi, hvordan første trin frigøres fra andet trin. — På næste billede næsten skjules det løsnede første trin i andet trins udstødskegle — dog kan man ane dets position gennem en svag pukkel på keglen.

I tredje fase ser vi første trin bøje skarpt af mod jorden, medens andet trin, som det tydeligst fremgår af det sidste billede fortsætter lige ud.

Meningen med at bringe disse billeder er at give vore læsere et lille eksempel på, hvilke lysfænomener der kan optræde, når en raket affyres.

Snart går Europa ind i raketforskningen, og selv om man normalt ikke ser en afskudt raket uden for afskydningsområdet, hænder det dog, at raketter kommer ud af kurs, ligesom man kan blive vidne til nedfald af løsnede trin.

**Husk at underrette SUFOI,
når De har set et UFO**

**Køb eller lån - men LÆS
bøger om UFO-sagen**

**Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
bringes**

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 71: *Beder folk fra andre verdener, som vi gør det?*

Svar: Nej, ikke som nogen personlig ansøgning af goder, sådan som man tiest hører det her på Jorden. Folk, der har blot den mindste forståelse af deres relation til kosmos, har blot det eneste ønske, at deres personlighed skal adlyde Kristus i dem selv. Sådanne mennesker lever i medfølelse ydmyghed, både i forholdet til deres medmennesker og til Skaberen. Den bøn, Jesus gav os, er et eksempel herpå, men hvor mange mennesker beder den med den rette forståelse? Der er et væld af visdom gemt i de få ord.

Vore naboer i rummet betragter sig selv og deres medmennesker som børn af Den uendelige Fader, som det er forklaret i „Inside the Space Ships“. Ud fra denne opfattelse er deres daglige liv én fortsat bøn om, at de må være hans lydige børn i alt, hvad de gør. Det var denne indstilling, Jesus tænkte på, da han sagde: „Uden at I bliver som børn . . . (Lukas 18,17).“

Spørgsmål nr. 72: *Hvor skal jeg begynde for at forandr og forbedre min livsførelse?*

Svar: De skal begynde med Deres egne tanker og Deres daglige handlinger. Husk, ethvert menneske er et centrum for udstråling af påvirkning, — og hvor langt denne påvirkning strækker sig, kan ingen med sikkerhed sige. Vogt på Deres tanker og undersøg, om de er af en karakter, som De selv bryder Dem om. Hvis ikke, må De ændre dem, så de er i overensstemmelse med Deres forsætter. Vær herre over Deres tanker — ikke slave af dem.

Læg mærke til Deres holdning over for andre — forretningsforbindelser, venner, fremmede, Deres egen familie! Er De høflig over for nogle, tolerant over for andre og stridbar over for Deres nærmeste? Eller er De lige venlig og medfølelse over for alle.

Hele verden er sammensat af billioner af enkeltvæsener, der hver for sig er et centrum for udstråling og handling. Helheden kan kun ændres, når hver lille del går ind i et harmonisk samarbejde med alle andre. I den menneskelige familie kaldes det: Det menneskelige Broderskab.

Bølgebevægelsen

(Ought to be translated).

Søger man at finde frem til et mønster for livet og skabelsen, kan man ikke undgå at standse op og tænke dybt i samme øjeblik, man opdager, at alt bevæger sig i **bølgeenergi**.

Psykologerne har forlængst påvist, at ethvert menneskeligt sind har sine „toppe“ og sine „dybe dale“, — og at sjælen derfor altid er i bevægelser „opad“ eller „nedad“.

Selv hos et menneske, der tilsyneladende lever i dyb harmoni med sig selv og hele verden, viser disse „tinder“ og „dale“ sig, endskønt så svagt, at han ikke selv lider under det.

Stærkest viser sindets bølgebevægelser sig hos den såkaldte mani-depressive type, — han, der i ét øjeblik favner himmelen og i et næste kan synke ned i det sorteste helvede. — Han er en lidelse for sig selv og sine omgivelser, men menneskeheden kan ikke undvære ham. Verdens største digterværker og kunstværker er skabt af ham, — og hvor fattige ville vi ikke være uden f. eks. en Grundtvig og en van Gogh.

Ingen af os formår at holde os evigt på toppen. Alle må vi ned i de dybe dale, — ned, hvor natten er mørk og tågen uigennemtrængelig, ned, hvor der er gråd og tænders gnidsel, og hvor alt håb lades ude. Når afgrunden åbner sig for vor fod, svinder fortid og fremtid bort i ét eneste sort og pinefuldt Nu.

Men dette Nu er direkte skabende. Det lægger:

Fra H. C. har redaktionen modtaget nedestående til offentliggørelse i UFO-NYT, men på et tidspunkt, da bladet allerede var omtrent færdigtrykt. - Vi ved, at mange gerne vil høre nyt fra H. C., så vi er kedde af at skulle gemme H. C.s brev og artikel til martsnummeret. Derfor kommer H. C.s bidrag med som særtryk til februar-nummeret. V.D.

Brev fra Amerika

Hvad siger amerikanerne til spørgsmålet De flyvende Tallerkner?

Jeg vil driste mig til at sige, at de er lidt længere fremme i erkendelsen af det, der kommer, end vi er det i Europa. Når jeg siger „lidt“, så skyldes det, at der er et enkelt sted, hvor man ved meget og ikke lægger skjul på det - det er i det amerikanske luftvåben.

Manden på gaden ser på spørgsmålet nøjagtigt som manden på gaden i Europa. Han tror, der er noget, men hvad?

Pressen griner man højlydt ad, når man spørger, hvad pressens indstilling er. „Vent ikke noget fra den kant“, siger man.

Men flyvevåbnet, de har kød på. Pudsigt er det, at enhver militærperson, der er klareret til højeste form for hemmeligt, kan få lov at kigge i arkiverne på Wright-Patterson AFB, ja, endog få lov at se de fotografier, der er taget af flyvende tallerkener, og som også beror der. - Men man kan selvfølgelig ikke fortælle, hvad man har set eller hørt - for det er jo hemmeligt! Pudsigt kombination - ikke?

Det ser ud til, at de gode amerikanere er ved at finde melodien. De gør fantastiske fremskridt på rumforskningens område, og man kan gennem det hele skimte vore besøgende. Det, de gav os gennem Adamski for 10 år siden, er den amerikanske videnskabsmand i dag ved at føre ud i livet.

Jeg blev i går, den 9. januar, gjort opmærksom på en artikel, som, sagde man, nok ville interessere mig en del. Det gjorde den i høj grad. Her

er den. Undskyld eventuelle småfejl; den var svær, og min fritid er jo noget begrænset.

Lang vej på kort tid

Tag Deres uldne halstørklæde af en dag, når det er koldt, og hæng det over en bøjle. Læg mærke til, hvordan de dinglende ender frastøder hinanden. Det er statisk elektricitet. Begge ender har samme elektriske opladning, begge positive eller begge negative, og de frastødes.

Man ser ofte den modsatte virkning efter en rask spadseretur i samme slags vejr. Overfrakken klæber til buksebenene. Samme årsag. Blot har buksebenene denne gang været i kontakt med legemet - overfrakken ikke. De har modsat opladning og klæber sammen.

Flyvevåbnet, forskellige regeringsvirksomheder og industrien har brugt en masse tid og penge på at tæmme disse elektriske kræfter og samle dem i en motor med rumdrift for øje. Nogle mener, de har løsningen.

En lille kraft - selv en statisk ladet - vil betyde lang vej gennem rummet, når man først har overvundet Jordens atmosfære. Det har været klart længe, at mennesket *ikke* vil komme til at udforske ret meget interplanetarisk rum med ildspruttende, kemisk drevne raketskibe.

Elektrisk drivkraft må blive løsningen.

De første virkelige forsøg med elektricitet som drivkraft begyndte i 1957. I september 1961 demonstrerede REPUBLIC AVIATION, der arbejder under ledelse af luftvåbnets videnskabelige forskning og flådens søsterafdeling, deres tredje udgave af en lukket „Tryk-plasma“ motor. Den var, sagde man, „i stand til at arbejde uafhængig af batterier og solkraft - i det nære som i det fjerne rum“. Motoren har allerede været gennem yderligere prøvedemonstrationer i AFSC's AERONAUTICAL SYSTEMS DIVISION's laboratorium på Wright-Patterson AFB. En „flyvebar“ model ventes klar til prøveflyvning tidligt i 1962.

To dage senere afslørede HUGHES AIRCRAFT COMPANY, der arbejder for NASA, en forsøgs-ion-(elektrostatisk)-motor i Kalifornien.

De meddelte, at en mere udviklet udgave vil blive prøvefløjet i slutningen af 1962. Et komplet ionkraft-system med en atomkraft-reserve vil muligvis være prøveklar i 1965.

Adskillige måneder i forvejen havde ELECTRO-OPTICAL SYSTEMS INC (EOS) leveret AERONAUTICAL SYSTEMS DIVISIONS på Wright-Patterson AFB en ionmotor, som opererede på de samme generelle principper som HUGHES-motoren. Luftvåbnet har udvidet EOS-kontrakten om yderligere forskning og udvikling, men detaljer herom er naturligvis hemmelige. EOS-kontrakten blev foretrukket og valgt mellem mange forskningsorganisationer, der arbejder med projekter om elektrisk fremdrift.

Den elektriske kraft, disse mennesker beskæftiger sig med, er ikke helt den samme ting, som fik det elektriske automobil til at rulle lydløst af sted for et halvt århundrede siden. Det er de samme grundprincipper, javel, men det er kendskab, som tæmmede principperne, der har udviklet sig til at være i stand til at fremstille disse to nye typer raketmotorer. De to „flyvebare“ motorer har netop nu forladt forsøgsstadiet.

Naturligvis er de tekniske detaljer om disse specielle motorer hemmeligholdt af let forståelige grunde, men mange af teorierne er almindeligt kendt. Den største vanskelighed er, at det kræver betydelig mere uddannelse, end man kan få på nogen skole, for at føre teorierne ud i livet. Men hvis luftvåbnets eksperter kender vejen, vil ion- og plasmamotorer blive lige så kendt i de kommende år, som jetmotoren er det i dag. Det følgende skal derfor betragtes som en generel omtale af teorierne i forbindelse med elektrisk fremdrift og ikke som et kursus for specialister.

Man kan ikke finde ordet plasma, som det anvendes af rumforskerne, i en almindelig ordbog. Det blod, som sårede får, kaldes også plasma. Det dukkede op fra latin som en afart af det originale græske ord, som står for „skabt“ eller „støbt“. I Frank Gaynors leksikon står der om plasma: „— — En nyopdagelse: Gas ophevet under tryk, så der fremkaldes elektricitet“.

Gas bliver til plasma, når dets atomare dele bliver „skilt“. Under varmepåvirkningen bliver elektronerne slået ud af kurs omkring atomker-

nen. De vildfarne elektroner begynder nu at søge efter et nyt hjem hos et andet atom eller holder sig svævende omkring kernen, ventende på, at varmen skal aftage. Dette giver gassen en blanding af positive ioner (et atom med for få elektroner) og frie elektroner. I deres nuværende natur har frie elektroner negativ ladning. Under denne form for adskillelse ændres nogle af gassens fysiske og kemiske egenskaber. Den forbliver elektrisk neutral som et samlet hele, fordi negative elektroner effektivt ophæver de positivt ladede ioner, men samtidig bliver den en elektrisk leder.

I én type tryk-plasma-motor er denne egenskab udnyttet. Plasma, der normalt frembringes ved elektrisk buelys, bliver sprøjtet ind i et accelerationskammer. Kammerets vægge er isolerede indbyrdes og er elektrisk ladede med modsatte poler i lighed med kondensator-plader.

Men plasmaet er en leder, som omgående kortslutter væggene, og strømmen går gennem plasmaets overflade. Når strømmen går ind, frembringes der et induceret magnetisk felt i koncentrerede cirkler omkring den leder, som befinder sig vinkelret på strømretningen. Disse magnetiske kraftlinier, omgivet af kammerets vægge, strømmer imod centret af den bløde plasma, som skubbes til side. Plasmaet går derefter i retning af det sted, hvor der er mindst modstand, nemlig det lufttomme rum ved kammerets begyndelse. Det bevæger sig stadig hurtigere, efterhånden som den elektromagnetiske trykeffekt presser det gennem kammeret. Det er, som når en dreng presser farsen ud af en pølse, og saften hele tiden strømmer bagud. Kammeret og dets indhold vil skaffe sig arbejdskraft, når plasmaet forsvinder i rummets uendelige vidder.

Alfred E. Kunen, der er direktør for REPUBLIC-motoren, siger, at plasmaet kan opnå hastigheder på mere end 100.000 miles i timer. Man har målt temperaturer på frastødt gas på omkring 200.000⁰ F., selv om kammerets vægge bibeholder temperaturer på mindre end 300⁰ F. — Kunen siger videre, at det specifikke tryk — et udtryk, der dækker brændstoffets effektive udnyttelse — hos REPUBLIC-motoren vil ligge fra 1000 til 7000 sekunder. Vore almindeligt anvendte raketmotorer ligger fra 100 til 350 sekunder.

En plasmamotor kan ikke frembringe kraft nok til både at løfte et objekt fra Jorden ud i rummet og drive det frem der: men når et objekt første er bragt i kredsløb omkring Jorden ved hjælp af en almindelig kemisk raket, kan plasmamotoren frembringe tryk nok til at stabilisere satellitten, ændre dens kurs, hvis det ønskes, ophæve tiltrækningen i lave højder eller holde konstante hastigheder i kredsløbet. Letvægts-plasmamotoren med dens store ydeevne kan anvende en allestedsværende uvirksom luft som brændstof og kan operere i årevis uden eftersyn og vedligeholdelse.

En variant af plasmamotoren, somme tider nævnt som „magnetohydrodynamic“-motoren blev demonstreret for AMERICAN ROCKET SOCIETY for over et år siden af *Allan Schaffer* fra AEROSPACE CORPORATION. Schaffer kaldte sin motor for en magnetisk induktions-plasmamotor (MIPE) (E for Engined).

Ved at anbringe en spiralformet strømleder omkring plasmarøret bliver hans opfindelse ikke baseret på plasmaet som strømleder, og gassen vil ikke komme i fysisk kontakt med elektronerne.

Spiralen er forsynet med kondensatorer, der virker som en pulserende transmissionskæde. En impuls i kæden vil oplade eller aflade kondensatorerne, strøm i begge retninger danner et magnetisk felt, som fylder kammeret og fortrænger plasmaet. Medens strømimpulsen bevæger sig i sin „proptrækkerbane“ i spiralen, følger det magnetiske felt med, og som ved et stempel skubbes plasmaet foran.

Størrelsen bestemmer plasmaets fart. Matematiske ligninger til belysning af arbejdsmetoden ville kræve flere sider (og hjernearbejde), end bladet har råd til.

Videnskabsmænd ved mere om ioner end om plasma. Selv håndbøger giver definition på et ion. Når et atom har overflødige elektroner, er det et negativt ion. Et atom med for få elektroner er et positivt ion. For år tilbage brugte videnskabsmændene deres kendskab til ioner til at fremstille et batteri, som fik de elektriske biler til at køre. Ioner er omgivet af et elektrostatisk felt ligesom halstørklædet og frakken, vi omtalte i indledningen. De tiltrækkes eller frastødes af andre felter. Det var studiet af ionerne og deres egenskaber,

der ledte til udviklingen af atomkraften. Det første atom, som mennesket spaltede, blev „knust“ ved at rette en kraftig ionstrøm imod det.

Den ionmotor, som HUGHES opfandt og byggede, væltede op og ned på alt hidtil kendt. En atomreaktor frembringer varme ved spaltninger. Energien herfra omdannes til elektricitet gennem en omformer og en generator. Den arbejdende elektricitet opvarmer en tyk tungsten-skive, som står i forbindelse med cesium, et blødt metal, der let ioniseres. En serie elektroner tilført spænding, hvilket omgiver dem med elektrostatiske felter, støder de positive cesium-ioner frem til den tomte indgang. Ionerne stiger i fart, efterhånden som de passerer hver enkelt elektrode, og de forsvinder med meget store hastigheder.

For at forhindre, at motoren og objektet udvikler en negativ kraft, som ville trække de udstødte ioner tilbage til rumskibet for at fortsætte deres normale funktion som hele cesium-atomer, sprøjtes en stråle af overskydende elektroner ind i ionstrømmen, når den forlader indgangen.

Denne effekt afkøler det tvivlrådige cesium grundigt, og som belønning for besværet får motoren og rumskibet et ordentligt spark bagi i modsat retning af det udstødte, men genforenede cesium.

Med sådanne motorer regner HUGHES med, at bemandede rumskibe kan forlade Jorden og flyve mod Mars med en fart på to millioner miles i i døgnet.

REPUBLIC AVIATION's repræsentanter har endnu ikke udtalt sig definitivt om den rækkevidde og fart, deres motor kan opnå, men det synes imidlertid ganske klart, at hvis det lykkes mennesket at løsrive sig fra denne planet, vil denne eller begge disse motorer eller videreudviklinger af dem være med til at gøre det muligt.

THE AIRMAN. Jan. 1962

GM. SGT. *Edison T. Blair.*

(H.C.)

grunden til vore fremtidige handlinger og vort fremtidige liv. Hvad vi erfarer dernede i dalen, bliver aldrig glemt. Denne erfaring lever bestandig i os og leder vor fod fremad og opad mod næste bakkekam. Og lærer vi af det, vi erfarede i afgrundens mørke, vil den næste dal, om også den er opfyldt af morads og hængedynd, være lettere at passere. Forstår vi, hvorfor vi bliver kastet i afgrunden, kan vi gennem de erfaringer, vi høstede dernede, finde den fred, der overgår al forstand. — Derfor skal du ikke fortvivle, når mørket lukker sig over dit sind og du føler, at du ikke kan komme længere ned uden at gå under, — for da er du allerede på vej opad.

— Men det er ikke blot i vort indre, vi finder bølgebevægelsen. Alt, hvad der omgiver os, er underlagt en stadig skiften mellem aktivitet og passivitet, — bevægelse og hvile.

Hvert år — mens frosten stadig bider i menneskets kinder, og han endnu ikke vover at drømme om foråret — stiger livssaftene op i planterne, så de vågner af deres dvale og forbereder vårens overvældende rigdom. Hvert efterår synker safterne atter ned i roden — og planterne forbereder sig på hvilen og vinterten.

Vi finder samme princip i det allermindste, elektronernes bølgebevægelser, — vi finder det i vort eget hjertes banken, — i fosterets rykvise udvikling — i det sovende, passive, og det vågne, aktive menneske og dyr.

Overalt denne stadige skiften mellem bevægelse og hvile, mellem aktivitet og passivitet. — I hele universet *bølger* skabelsens liv. Intet er statisk. Ved hele sin fremtræden viser universet, at det ikke er „væren“, men „vorden“, — i stadig omskiftelse, i stadig udvikling, — i stadig bølgebevægelse.

Begreberne: liv og død — hører også ind under bølgebevægelserne. Det vågne, aktive liv er bølgetoppen — og det, vi kalder døden, er bølgedalen, hvor vi får lov til passivt at hvile ud efter måske mange års aktivitet. Når vi atter bliver os bevidste, er vi friske og udhvilede og rede til at gå i gang med endnu et livs sorger og glæder, — en smule klogere (helst) — en smule mere erfarne — en smule mere glade ved livet og en smule mindre misfærdige over for døden.

Uden passivitet, ingen aktivitet. Uden død, intet liv! — Uden hvile, ingen bevægelse!

Vi burde takke vor Skaber, at han har indrettet vor tilværelse så viseligt, at når livet bliver for tungt og for trættende, får vi lov til at hvile ud. — Når man har sovet ud oven på en dag fyldt med sorger og modgang, ser alt straks lysere ud. Når vi har sovet ud efter det liv, der til tider kan være alt for tungt — og fået lagt glemslens slør over de fleste af vore oplevelser, som måske alligevel ikke var værd at huske, — da kan vi påbegynde endnu et liv, som havde vi ingen fortid, der tyngede os.

Således lærer mennesket at se fremad, — således skaber selve udviklingen de betingelser, der skal til, for at bevægelsen kan blive fremadskridende.

— Som bølgen, der uafslædig ruller ind mod kysten, — til tider blidt og hviskende, til andre tider voldsomt og brølende, — således ruller altings bølgebevægelse uophørligt ind mod tidens kyster i rummets hav. — I storm og stille fødes alt, lever og dør — og genfødes atter af det evige, triumferende liv.

Gerda Rørbæk Nielsen.

Tidligere forsøg på at fotografere UFO's

Hvad beretninger angående iagttagelser af UFOs angår, så går disse hundreder af år tilbage. En læser i hovedstaden Mexico beretter dog om et opsigtsvækkende tidligere forsøg på at fotografere UFOs — og med held.

Den 12. august 1883 (atten hundrede og ottetitre) lykkedes det ganske tilfældigt ved 8 tiden José Bonilla, direktør for observatoriet i Zacatecas, at fotografere et UFO. Direktør Bonilla havde opstillet sin kikkert og sit fotografiapparat for at tage nogle billeder af solpletter, da et lille lysende legeme fløj forbi solskiven. Han kunne fastslå, at der i de følgende 2 timer fløj 283 sådanne objekter forbi, og det lykkedes ham at fotografere nogle af dem.

Den næste dag talte direktør Bonilla og hans assistenter fra kl. 8,30 til 9,45 i alt 116 objekter. Man siger, at hans optagelser endnu ligger hos den mexicanske regering.

SPACE nr. 49

UFO Nachrichten, august 1961.

Overs. Slej.

UFO - observationer over Skandinavien

(Ought to be translated).

Fra den 9. december 1961 til den 6. januar 1962 er der til SUFOI's rapportcentral indkommet i alt 23 rapporter. De fordeler sig med 1 fra 1959 og 22 fra 1961.

I samme tidsrum er der indkommet 7 detektorvarslinger, alle fra Vejle-området og indsendt af UFO-Vejle. Det samlede antal detektorvarslinger for 1961 er nu oppe på 74.

Vi har to meldinger om nedfald, men de er nærmere beskrevet under månedens rapporter.

Til SUFOI er der på nuværende tidspunkt i alt indkommet 1772 rapporter, der fordeler sig således:

Fra før 1959	336 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	275 rapporter
Fra 1961	371 rapporter

I alt 1772 rapporter

Siden sidst er det nye rapportskema eller spørgeskema, som vi nu kalder det, blevet udsendt. Det er mit store håb, at det vil blive udfyldt fuldstændigt trods de mange punkter. Vi har i det forløbne år haft mange gode observationer, men det har i mange tilfælde skortet på detaljer. Der skulle med det nye skema være gode muligheder for at få langt flere detaljer med på rapporten, ligesom objektets kurs kan fastlægges med større nøjagtighed end førhen. Det ser ud til, at de gode observationer igen er i stigende antal (jævnfør bl. a. HC's leder i sidste nummer), og det er min overbevisning, at det nye skema vil gøre sit til, at vi får mest muligt ud af de kommende observationer.

Og så til rapporterne. Vi begynder med en svensk. Den 27. oktober 1961 ser hr. G. Johansson fra Linköping mellem kl. 20,00—20,30 2 objekter. Det ene objekt var cigarformet, medens det andet var trekantet. Begge objekter gik med kurs syd-nord. Det cigarformede stod stille et stykke tid og fortsatte så videre med samme kurs. Det trekantede objekt gik i en bue mod horisonten, hvor det forsvandt.

Sidste måned modtog vi en rapport fra Valdal ved Østbirk i Jylland. To herrer og en dame kom kørende i bil fra Sudkær mod Valdal, da de pludselig ser et „lysstofrør“ stå stille på himlen i vandret stilling. De standsede bilen og stod ud for at iagttage fenomenet nærmere. Det viste sig at være et 3 cm stort objekt, som gik fra vest mod sydvest med ringe hastighed. Højde over horisonten var ca. 20—25 grader.

Objektets farve angives til rødlig. Det blev iagttaget fra kl. 16,30—16,38.

Nu har vi fået endnu en rapport fra samme tidspunkt og med mange lighedspunkter. Observationstiden er fra 16,30—16,45, og observatøren så objektet under en køretur mellem Kerteminde og Odense. Størrelsen er her opgivet til 1 cm, medens farven betegnes som orange. Objektet stod i en vinkel på 45 grader på himlen i forhold til horisonten. Ligesom det førstnævnte befandt det sig 20—25 grader over horisonten. Det sås mod vest. Det var på grund af bilkørslen ikke til at se, om objektet bevægede sig, men ifald det gjorde, må bevægelsen have været langsom.

Det drejer sig muligvis om to forskellige objekter.

Samme eftermiddag har vi meldinger om nedfald. Den første kommer fra marinestationen ved Nyborg. Her blev kl. 13,00 set trevler af hvid substans komme drivende med vinden. (Vind fra SØ, styrke 1). De fleste trevler var ganske små, men der sås enkelte, der målte 2x20 cm. Endnu kl. 15,00 sås trevler.

Kl. 16,00 sås fra Vejle en stor klump på ca. 40 cm dale ned. Det var alt, hvad der blev set derfra.

Fra Hellebæk ses den 10. november kl. 17,05 et cigarformet objekt mod sydøst. Vejret var overskyet. Objektet steg skråt opad og blev pludselig usynligt. (Forsvundet i skyer?). Objektet var stærkest oplyst på midten. 1 vidne.

Hr. B. Madsen fra Toftlund ser den 20. november kl. 23,03—23,04 et rundt, orange objekt. Objektet, der lyste meget stærkt, sås 2 gange. Første gang i 1 minut. Objektet voksede, inden det forsvandt, til det dobbelte af sin oprindelige størrelse. Det blev så stort som en ært i udstrakt arm, hvorefter det langsomt blev mindre og forsvandt helt. Anden gang sås det kun i ca. 15 sekunder. Da var klokken 23,09. Vejret var klart og tørt. Objektet sås med uskarpe omrids, og det flyttede sig overhovedet ikke under observationen.

Så har vi en rapport fra Fyn, nærmere betegnet Akkerup, hvor hr. Lebak den 24. november kl. ca. 16,00 ser et objekt. Han beretter følgende: „Jeg kom kørende fra Højerup mod Akkerup og så da til højre for mig en genstand på himlen af størrelse og form som en måne. Genstanden var halvt skjult bag en sky. Lidt efter satte den sig i bevægelse mod øst og forsvandt med stærk fart skråt opefter i østlig retning. Jeg betragtede genstanden i ca. 10 minutter“. Objektet var rødgult, da det stod stille, men skiftede farve til gul, da det satte sig i gang. Efter objektet sås en hale, som var rødlig. Lyset fra objektet var stærkt. Der var ingen lydfænomener.

Og dernæst et par rapporter, vi har modtaget fra UFO-Vejle. — Den første stammer fra Lundhede ved Grindsted. Observatør er fru E. Jacobsen. Klokken var 23,00 den 13. december. Observatøren kiggede ud af vinduet og opdagede objektet, hvorefter hun kaldte på sin mand, som først antog det for et fly. Imidlertid stod objektet pludselig stille for nogen tid senere at bevæge sig i zig-zag mod sydøst og tilbage igen. Det sås nu, at der var en hale, der slog ud fra objektet. (Nu har vi halen igen! Den er blevet hyppig på det sidste, hvad det end skyldes). Observatørerne ringede nu til naboen, der sammen med sin hustru gik udenfor og så det samme. Det skete mange gange, at objektet bevægede sig i sydøstlig retning, for derefter at gå tilbage til udgangspunktet. Størrelsen anslås til 4 gange en stjerne af 1. størrelsesorden. Objektet skiftede hele tiden i farverne klar, rød og grøn, og der slog flammer ud fra siderne på det. Efter ca. 50 minutters observation gik der et skytæppe for himlen, således at yderligere observation umuliggjordes.

Klokken 07,09 den 14. december ser fru C. Madсен fra Trædballe et mat, lysende, rundt objekt komme til syne lidt før telefonårnet ved Højen. Objektet, hvis størrelse anslås til 5—6 gange en stjernes, stod lidt stille, hvorefter det forsvandt op i skyerne. Hastigheden var som et fly's. Det stærkt lysende objekt sås med skarpe omrids.

Samme objekt sås fra Mølholm. Observatør var fru A. S. Andersen. Hun beretter, at hendes opmærksomhed blev fanget af en fodboldstor, rund, lysende kugle. Den bevægede sig tilsyneladende forbi telefonårnet i Højen. Størrelsen anslås til 5 mm i udstrakt arm.

Samme dag kl. 18,57 ses fra Herning et rundt, hvidgult objekt. Det gik skråt nedad mod jorden og sås kun i ca. 4 sekunder. Det var ærtstort, stærkt lysende og sås med skarpe omrids. Det skal bemærkes, at vejret var overskyet på observationstidspunktet. Kursen på objektet var nordvest—sydøst.

3 minutter senere ser frk. J. E. Hansen fra Havbølle på Langeland et en-kronestort, klart objekt komme fra nord og forsvinde bag huse i vestlig retning. Samlet observationstid ca. 3 minutter. Observatøren fortæller følgende: „Jeg var på besøg i Havbølle, da jeg tilfældigvis kaster et blik opad og får øje på en klar, rund genstand. Umiddelbart bag genstanden sås et rød-lilla skær. Bag det kom et stort, ovalt lysskær, der gik over i et lige så stort ildskær, nærmest som flammer“. Selv om det denne gang drejer sig om en lidt speciel observation, er det dog tydeligt, at her er „halen“ igen.

Den 22. december blev der fra forskellige steder i Nordsjælland set noget, som mange troede var „lystofrør“, men som i virkeligheden var kondensstriber fra højtgående jetfly. Vi har bl. a. modtaget en rapport fra Helsingør om dette. Imidlertid har vi fået en rapport fra Brande (for øvrigt fra samme tidspunkt), hvor der er set et objekt i nærheden af en kondensstribe, men som ikke kunne dreje sig om flyet, da dette også sås.

Det er hr. Hans Breingart fra Brandlund, der iagttag objektet, medens han var på vej i bil fra Horsens til Nørre Snede. (Det ser ud til, at man i december måned kun har kunnet observere UFO'er fra biler). „Jeg iagttag fra bilen en hvid streg på himlen, muligvis en kondensstribe. Jeg standsede bilen og stod ud, da jeg iagttag, at striben blev længere. Da den var længst, dukkede der pludselig en skive op ovenover striben. Den fulgte striben bagud, og efterhånden som den gled langs striben, forsvandt denne, som om den blev visket ud. Hovedet af striben, med flyet forrest, fortsatte. Da skiven passerede bagenden af striben, stod den et øjeblik stille — og var så væk.

— — Men det er ikke blot her i landet, der ses UFO'er. Jeg har modtaget et par udklip fra henholdsvis Finland og Sverige. Den 18. november ses 10—12 forskellige steder i Mellem- og Nordfinland meget kraftige lysfænomener. Lyset fra objekterne var

alle så stærkt og blændende, at det fuldstændigt oplyste landskabet.

Den 11. december kl. 13,54 sås i Nordsverige et objekt, som ifølge øjenvidner i hvert fald ikke var et meteor. Objektet kom til syne over de norske fjelde og gik i en flad bane mod øst, hvor det forsvandt i horisonten. Det klartlysende objekt blev efterfulgt af gnister. Der hørtes en hvæsende lyd fra objektet.

— — Herhjemme har vi foruden ovennævnte observationer fået rapporter fra Langeland, Vejle, Frøs Bøge, Nibe og Gandrup.

Erling Jensen.

Kalenderoversigten findes side 40.

OGSÅ DER . . .

9. januar 1961. — Den russiske avis „Prawda“ har dømt en i Rusland pludselig opstået mani (gal-skab), lånt fra amerikanerne, som nonsens. Rus-serne, specielt russiske studenter i Moskva, er nu i høj grad interesserede i flyvende tallerkener. — Mange af de, som gør bekendtskab med udlændin-ge, spørger efter erfaringer med disse flyvende tal-lerkener i andre lande. Prawda rapporterede, at hovedårsagen skyldtes rygter om, at flyvende tal-lerkener var landet i Uzbekistan og Tadzjikistan.

Blandt de russere, som beskæftiger sig med fly-vende tallerkener, cirkulerer billeder, hvorpå ses en flyvende tallerken. Det blev rapporteret, at billedet blev taget på en vejstation i Nordrusland. Ifølge Prawda studerer videnskabsmænd fra det geofysi-ske institut billedet og er sikre på, at det drejer sig om en optisk illusion.

Læg mærke til dette

UFO-litteratur, bøger, tidsskrifter, studiehæfter og øvrige materialer er til udlån i SUFOIs biblioteker.

Litteraturfortegnelser og udlånsbestemmelser fås ved henvendelse til bibliotekerne.

SUFOI BIBLIOTEK RANDERS

v. P. C. Andersen,
Violvej 5, Randers.

SUFOI BIBLIOTEK KASTRUP

v. Flemming Jensen.
Kastruplundsgade 70, Kastrup.

En videnskabsmand taler

(Ought to be translated)

Professor Hermann Oberth, en af den moderne ra-ketfarts fædre, har på en kongres (22.—24. oktober 1960) udtalt:

„Med hensyn til rumfartøjer kan man ikke ret længe komme uden om den kendsgerning, at mere end 70.000 vidnesbyrd er blevet modtaget. Og den kendsgerning, at det kan dreje sig om rumskibe, der stammer fra fremmede galakser (stjernesystemer), er et spørgsmål, der ikke kan modbevises, når vi har alle disse vidnesbyrd.

Så længe menneskeheden har været i besiddelse af en nedskrevet historie, er der blevet rapporteret tilstedeværelse af lysende skiver fra tid til anden på himlen. De gamle ægyptere kaldte dem for „lysende ringe“, romerne „lysende skjolde“. Nu om stunder er vi ikke klar over, hvorledes vi skal benævne dem. Udtrykket „flyvende tallerkener“ tiltaler mig ikke, det får mig til at tænke på køkken-dramaer. Udtrykket „skinnende skibe“ tiltaler mig heller ikke synderligt, thi for det første skinner de ikke altid, og for det andet er denne udstråling måske et andenrangs fæno-men. Af alle de udtryk, der er blevet anvendt, er UFO det bedste (uidentificerede flyvende objekter), det vil sige genstande, der flyver, og som endnu ikke er identificerede.

Som jeg tidligere har sagt, har vi ifølge de oplys-ninger, som er nået mig, i dag over 70.000 vidnes-byrd, — efter LORD DOWDINGS (den forhenvæ-rende britiske luftmarschal) mening over 100.000. Overalt, hvor der er blevet foretaget observationer og efterforskninger, har man kunnet tilskrive halvdelen af fænomenerne kendte årsager: vejrballeroner, flyvema-skiner, Solen i horisonten, meteoror, sfæriske lyn, at-mosfæriske genspejlinger, hemmelige våben (V 7), luftskibs-puder' o.s.v.

Der bliver med andre ord mange vidnesbyrd (i det mindste 8000 rapporter), hvor disse forklaringer ikke spiller ind. Her er løggen og grinet udelukket, thi det drejer sig om piloter, målinger og observationer ved hjælp af radar, eller fotografier, der er taget af mennesker, som hverken er komedianter eller ærger-rige, men mennesker, som endogså har bestyret deres vidnesbyrd foran løgnedetektoren.

Efter min mening burde videnskaben betragte ethvert fænomen som værende muligt, så længe observationerne ikke har frembragt modsatte beviser. Det er vor PLIGT at acceptere enhver udtalelse som arbejdshypotese, indtil der foreligger et bevis, der peger i modsat retning.

... At man kan skabe kunstige tyngdekraftsfelter, kender vore dages videnskab intet til, skønt fysikeren i kuldeområdet, professor Mendelsohn ved Oxford universitetet, har fremhævet, at tyngdekraften som regel kan underkastes modifikationer. Dette er grunden til, at de organiske stoffer ved det absolutte nulpunkt (-273 grader Celcius) bliver lettere.

Vi ser således, at teorien om, at rumskibe kommer fra andre verdener, ikke modsiges af vore samtidige videnskabelige teorier, og at vi som følge deraf er berettigede til at fortsætte vore efterforskninger og at samle beviser.

Men på det stade, forholdene befinder sig i dag, kan gennemsnits-videnskabsmanden ikke tillade sig den luksus at sprede sine arbejdsområder. Dette er grunden til, at han som oftest indtager en negativ holdning over for nye ideer, opfindelser og opdagelser, om ikke af anden grund, så af den, ikke at blive nødsaget til at beskæftige sig med den. Og for at hans efterforskninger i denne henseende ikke skal blive ildeset af „præsteskabet“, indtager han en mildest talt fjendtlig holdning“.

Så vidt Hermann Oberth. For fuldstændighedens skyld kan jeg dog fortælle, at der flere steder i verden arbejdes med problemet antityngdekraft. Jeg skal her blot nævne, at professor A. M. Dirac og den japanske atomfysiker Yukawa har opdaget de såkaldte ELEMENTARPARTIKLER. Disse partikler — også kaldet gravitoner — har været noget af et chok for mange grundfæstede teorier. Disse partikler menes nemlig at bære tyngdekraften.

Se i øvrigt Teknisk Studiehæfte, juli 1960.

F. P.

Hvad andre siger!

1. Senator Barry Goldwater, tidligere jettflyver, oberst af reserven i luftvåbnet: „Flyvende tallerkener — UFOer — eller hvad de vil kalde dem, er virkelige“.

En teori om et rumfartøjs

DRIVKRAFT

Der har været antydnet mange forskellige metoder, hvorved et UFO drives frem, men der er kun én, der alvorligt er blevet overvejet som den virkelige, fordi det er den eneste teori, der kan forklare alle de forskellige ejendommeligheder i disse fartøjers adfærd.

Denne teori har mange navne, men jeg tror, at det bedste er „Gravitets-elektromagnetisme-teorien“.

Jeg vil forsøge at give et så klart billede af denne teori, som det er muligt i få ord, selv om jeg må udelade en stor del, fordi det er så umådeligt et emne.

Til en begyndelse vil jeg ikke prøve på at forklare, hvad elektromagnetisk udstråling er, men blot nøjes med at give en kort liste over velkendte elektromagnetiske udstrålinger.

1. Radiobølger.
2. Lys (hver farve har sin frekvens).
3. Varme.
4. Infrarøde stråler.
5. Ultraviolette stråler.
6. Gammastråler.

Disse stråler er identiske på alle måder undtagen m. h. t. deres frekvens, og dog påvirker de denne verden og os på forskellig måde.

Man mener, at gravitet også blot er en elektromagnetisk udstråling ligesom de nævnte seks, bare med så høj frekvens, at det ikke med vor viden har været muligt at frembringe den ad kunstig vej.

Under visse omstændigheder kan en lysstråle neutralisere en anden lysstråle med samme styrke og frekvens. Det samme gælder for alle kendte elektromagnetiske udstrålinger. Derfor kan det samme gælde for graviteten. Gravitet udstråles af alle genstande med masse, og universet er muligvis et net af gravitetsudstrålinger, der griber ind i hverandre.

UFOerne gør én af to ting: Enten frembringer de kunstig gravitetsudstråling, eller også afbøjer de de stråler, der findes i universet i deres nærhed og vender dem i den retning, de kommer fra, ligesom et spejl kaster lyset tilbage, idet den naturlige gravitetsudstråling således kan ophæves i enhver ønsket retning.

Et moderne aeroplan frembringer ved hjælp af dets fremdrift og vingernes form et atmosfærisk undertryk oven over vingerne for at hæve sig.

Ved at ophæve graviteten frembringer UFOet et undertryk af energi i den retning, det vil bevæge sig. Hastigheder op til 280.000 km i sek. skulle kunne opnås på denne måde, og da denne felteffekt påvirker hvert atom i fartøjet og passagererne, føles der ingen accelerationsvirkning.

De blå, grønne, røde eller andre farvestråler, der udgår fra disse fartøjer, skyldes muligvis ionisering af det omgivende luftlag ved gravitetsudstrålingens kraftige ladning.

*J. M. MacGregor,
Electronics Consultant,
The Scottish UFO
Research Society.
Oversætter: Magnus Holbech.*

UNGDOMMENS CHANCE

Man kan ikke komme bort fra det faktum, at nutidens studium af rummet med alle dets relative faktorer — trods en rigdom af data — kun har gjort lidt indtryk på størsteparten af menneskeslægten.

Bortset fra medlemmer af et betydeligt antal grupper over hele verden synes gennemsnitsborgeren ikke at være meget interesseret i, hvad fremtiden bærer i sit skød for ham. Han kan ikke ganske dadles for denne holdning. Når alt kommer til alt, sker det oftest i vor såkaldte „videnskabelige“ tidsalder, at læreren (forelæseren) er ude af stand til at give en simpel forklaring, simpelthen fordi denne samme forelæser ikke selv har opdaget sandheden og de fleste gange arbejder ud fra en hypotese baseret på en 300 år gammel teori. Følgelig består hans „forklaringer“ hovedsagelig af indviklede diagrammer og formler, hvis indviklethed ikke siger gennemsnitsborgeren noget.

Monopol på videnskaben udøves for det meste af dem, som har fået visse vaner på dette felt, men ikke på noget stadium fæster lid til lægmandens intelligens, som muligvis vil nærme sig problemet på en mere praktisk måde. Glem ikke, at dannelsen af va-

ne er forholdsvis let, men at komme af med den er en helt anden sag.

Man er vidne til problemet i vort samfund af i dag, hvor vor ungdoms intelligens i opdragelsen overlades til forfald ved mangel på visdom fra læreres eller opdrageres side. Der drages ikke længere omsorg for at holde vor ungdoms sind konstruktivt og godt optaget, og som et resultat heraf finder deres sind en vej i den såkaldte kunst at give udtryk for sig selv — „at give udtryk for sig selv“ opmuntres til enhver tid uden den første nødvendighed: selvkontrol og selvdisciplin. Dog kunne denne samme intelligens være blevet brugt til et langt bedre formål i stedet for at gå til spilde på usocial virksomhed, som i det lange løb vil skabe en tilstand af apati.

Vor verdens unge har ingen gyldig grund til at kede sig og være apatiske, når universets vældige perspektiv ligger foran dem. De har en fremtid for sig, som er grænseløs i sit omfang m. h. t. opdagelser og voksende erfaring, hvis man bare kan få lukket deres øjne op for den. De unge af i dag er verdensborgerne af i morgen, og den verden vil blive, hvad de gør den til. Vi er født på en planet, som står på tærsklen til sin indtræden i et kosmisk samfund, i en alder, hvor nye opdagelser kan hjælpe os at bryde ringen af gentagne fejltagelser, som har bundet jordmennesket til dets planet i århundreder. Det er en tid, da ungdommens ildhu og grænseløse energi kan blive den drivende kraft, der når ud til stjernerne.

Oversætter: Monrad C.

Et offer for bladdøden

Også inden for UFO-forskningen er bladdøden et begreb. Sidst har det ramt det udmærkede schweiziske UFO-blad „WELTRAUMBOTE“, der fra januar 1962 ikke mere udkommer.

„Weltraumbote“ har altid holdt en ret seriøs linie. I oktober 1960 frasagde det sig Adamski og har i det sidste årstid holdt sig til NICAP-linien og sammen med denne organisation ført en del angreb på forskellige kontakter.

„Weltraumbote“ har også i Danmark vundet venner, og vi vil fra 1962 komme til at savne det lille blå hæfte.

Leif E. Pedersen.

Ny interesse for VENUS

Den senere tids opdagelse af vanddampe i planeten Venus' atmosfære har ført til fornyede spekulationer over muligheden for liv på denne mystiske planet. Tilstedeværelsen af vand er en betingelse for, at liv, som vi kender det, kan eksistere. Kommandør Malcolm D. Ross, en erfaren ballonfører i flåden, var fører af ballonen på den første af en ny serie af ballonrejser til det yderste af Jordens atmosfære for bedre at kunne studere de astronomiske objekter.

Charles B. Moore, en videnskabsmand af A/S Arthur Littles stab, Cambridge, foretog en spektral-analyse af Venus, med meget lidt forstyrrelse af Jordens atmosfære. Næste dag bekendtgjorde han opdagelsen af vanddampe. Det er ikke fastslået, hvor meget vand der er til stede på Venus. Men den nye opdagelse giver formodning om mulighed for liv.

Det faktum, at Venus nu for alvor bliver betragtet som en planet, der muligvis kan være beboet, er i sig selv interessant. Tidligere har videnskaben betragtet det som usandsynligt, at liv kunne opretholdes på nogen planet i vort solsystem. Nogle gik så vidt som til at bruge dette som et argument mod UFOer, idet de lod formode, at rumrejsende måtte komme over uhyre afstande fra andre solsystemer, og dette betragtedes som usandsynligt. Det er også interessant, at Charles B. Moore, som ledede foretagelsen af de nye analyser, i 1949 fulgte et UFO gennem en teodolit nær ved Arrey N. M. Senere foreslog han regeringen, at de skulle lade opsende 24 timers vagt på himlen, indtil UFOerne var identificeret. Han var dengang aeronautisk ingeniør og leder af ballon-operationer for A/S General Mills, og mange af A/S G. M.s personale havde observeret UFOer.

Hans observation, i hvilken et hvidt diskosformet objekt krydsede ballonens kurs med en fart anslået til 18.000 miles i timen, blev beskrevet i TRUE, marts 1950.

Moore's nuværende syn på emnet UFOer er ukendt. Men måske det har været hans egen observation, der har tilskyndet ham til at foretage den hasarderede rejse ud til den ydre atmosfære, i forsøg på at konstatere, om vanddampe — og dermed muligheden for liv — skulle være til stede på Venus.

I hvert fald må man gratulere ham med hans opdagelse, som muligvis vil vise sig at være et af rumalderens mest betydningsfulde fakta.

(UFO-Critical Bulletin)

Oversætter: L. Christensen

MÅNEN

Månen har mange gange været omtalt i sammenhæng med UFOerne, især som en base, hvorfra de kan tænkes at operere.

Mon nogen ved, hvad der i virkeligheden er ved at ske på vor satellit?

Vi har set et fotografi af Lissel-krateret, som skulle kunne overbevise hvem som helst om, at der er intelligent aktivitet på Månen.

Billedet er taget på Mount Palomar observatorium, og der er kun én europæisk avis, der har vovet at publicere det. Hvorfor?

Observationer foretaget af mange astronomer viser, at krateret uafbrudt skifter form og forandrer sit udseende. Det er klart, at det er en aktivitet som enten kan være naturlig eller af en anden art. — Det er observeret, at krateret pludselig kan miste sin sædvanlige skygge, som om en eller anden ting eller konstruktion blev hejst op af det eller sænket ned i det. Er kraterne det, de ser ud til at være? I nærheden af Fontanelle-krateret er der et kvadratisk indelukke med lige lange mure omkring, ca. 65 miles i længden og 1 miles i bredden og fra 250 til 350 fod høj.

Der er noteret mange tilfælde af uforklarlige lys, som kommer og går på Månens overflade mange steder, — og skyformationer, der har forbavset eksperterne ved deres mærkelige bevægelser.

Der sker for tiden mange ting på Månen, der peger på en ledende intelligens. Hvad kan det være for en art af liv, dersom Månen, som nogle påstår, hverken har luft eller vand?

Der siges, at en vis gruppe af mennesker, som ved alt om UFOerne, også kender svarene på disse spørgsmål, men at de ikke vil røbe, hvad de ved — af grunde som kun de selv ved besked med.

Fra ORBIT. Oversætter Florence Petersen

UFO iagttaget i lav højde

Af B. V. Wilson

Mr. Ray Hawcks, boende 29. Street nr. 2430 i Boulder, Colorado, arbejder for firmaet „Nathan Allen Trucking Compagny“, der har domicil ovennævnte sted.

Den 11.8.1960 arbejdede Hawcks med en traktor på et ensomt sted ca. 3 km syd for Buckingham Parks, 11 km nord for og 3 km vest for byen Boulder. (NV for byen Denver). Klokken var ca. 15,10.

Pludselig hørte Hawcks over sig en dæmpet detonation. Han så op mod himlen og så kort efter et skiveformet objekt falde lodret ned fra en sky og standse ca. 60 m over jordoverfladen. Afstanden fra Hawcks til genstanden var ca. 200 m. Ved den pludselige opbremsning i styrtet vaklede objektet lidt, som om det „stabiliserede sig selv“ (Hawcks egne ord). Bevægelsen mindede om en mønt, som kastes på et bord og derpå svinger lidt rundt, inden den ligger stille.

Objektet så ud som to sammenføjede, konkave skiver. Højden var på det højeste sted ca. 1/5 af diameteren, der blev bedømt til 80 meter. Objektets farve mindede om grumset aluminium, hvorved overfladen fik et fløjsagtigt udseende. I periferien — en smule fra kanten og indefter — var anbragt et antal skinnende metalplader med kort afstand. Disse metalplader var synlige på objektets underside, da det faldt ned fra skyen, og de blev synlige på overfladen, da objektet stod stille i luften. En af disse plader afgav en meget lys „kongeblå“ røg (Hawcks egne ord), som på en måde sivede ud fra randen. Hawcks følte en slags brummen — som om en motor løb i tomgang, og lyden kom fra objektets indre.

Så skete noget usædvanligt: pludselig så han metalpladen, hvorfra røgen sivede ud, blive kippet om, så kanten vendte ind mod objektet, hvorefter hele metalpladen blev trukket ind i objektets indre. Herefter var kun et langagtigt hul synligt.

Dernæst så Hawcks, at en ny plade blev skubbet på plads, og han hørte et klik, da pladen faldt til rette i lukkemekanismen. Kort efter blev den pulserende brummen højere — akkurat som ved en elektromotor, der bringes op på et højere omdrejningstal — indtil den havde nået en meget høj frekvenstone.

Indtil dette øjeblik syntes objektet at have været omgivet af et skinnende felt.

Så steg objektet lodret op i luften, og det usædvanlige var, at det tilsyneladende straks opnåede sin fulde hastighed — ganske uden synlig acceleration. Det steg simpelthen med en yderst høj hastighed, indtil det forsvandt ud af syne. På dette tidspunkt var himlen blevet skyfri.

Da Hawcks så objektet første gang, betjente han netop traktorens jordgrab. Da objektet kom nærmere, standsede traktorens motor. Hawcks troede først, at han havde hævet grabben for højt, idet det tidligere ofte var sket, at motoren standsede, når grabben kom for højt op. Han greb derfor efter selvstarteren for atter at sætte motoren i gang, men selvstarteren var fuldstændig død. På spørgsmålet om han havde følt angst, svarede Hawcks: „Nej, det mærkelige var, at jeg havde en udpræget følelse af fred og tilfredshed. Jeg sad ganske roligt på min traktor og havde ikke det fjerneste ønske om at stige ned og gå nærmere objektet eller overhovedet foretage mig noget“.

Hawcks anslår, at objektet stod stille i ca. 15 min., mens den omtalte plade blev udskiftet. På grund af Hawcks usædvanlige følelse kan han have bedømt tiden forkert, således at de 15 min. kan have været mere eller mindre. Hawcks har endvidere fortalt, at følelsen af tilfredshed tilsyneladende forlod ham, da objektet var udenfor synsvidde. Han greb derfor atter selvstarteren. Den virkede, og motoren gik straks i gang.

Følgeslutninger

Mr. Hawcks gjorde indtryk på Wilson som en meget intelligent iagttagere, der åbenbart har fortalt den rene sandhed. Han talte meget alvorligt om det hele, og Wilson troede på ham uden at føle den ringeste tvivl.

Han er sandsynligvis det første menneske, som faktisk har overværet en „reparation“ (?) på et i luften svævende UFO. Den detonation, som han først hørte, kunne muligt stamme fra den plade, som blev trukket ind i UFOet. For at gennemføre denne reparation og udskiftning af pladen måtte UFOet gå ned og endda temmelig langt ned. Til dette formål havde man vel også udsøgt sig det ret ensomme område.

Muligvis blev en eller anden slags stråle rettet mod Hawcks, som bibragte ham følelsen af fred og tilfredshed.

Normalt ville man vel vente, at enhver, som var iagttager til noget så usædvanligt, ville blive slået af angst. Man må gå ud fra, at enhver ville føle trang til enten at løbe bort fra stedet eller nærme sig objektet. Det er ligeud muligt, at objektets besætning har set ham og har besluttet at gøre ham ubevægelig, så længe reparationen varede. Og de gjorde det på en så virkningsfuld måde, at de ikke derved skadede ham.

Hawcks må have befundet sig temmelig nær ved objektet, for ellers kunne han ikke have set, hvorledes metalpladen blev kippet og trukket ind i objektets indre. Han må i virkeligheden have befundet sig under 200 m fra objektet, da han på denne afstand næppe kunne have bemærket enkelthederne, med mindre objektet var større, end han skønnede eller også afstanden mindre, end han troede, eller metalpladen måske af en antagelig størrelse. I den tid, pladen var borte, kunne han intet se i objektets indre. Objektets anslåede størrelse afhænger naturligvis ved alle UFO-observationer af iagttagerens evne til med nøjagtighed at kunne skønne over afstande. I dette tilfælde ville Wilson mene, at afstanden fra Hawcks til objektet var mindre end 200 m, såfremt det virkelig havde en diameter på ca. 30 m. Ellers havde han næppe så klart kunnet se en udskiftning af pladen. Eller objektet har været større end 30 m, såfremt han virkelig befandt sig 200 m fra det.

Hawcks siger, at han vil mene, at objektet stammer fra en anden planet, fordi vi ikke her på Jorden har noget, der uden varsel omgående kan opnå fuld hastighed. Enhver magt på Jorden, som ejede et sådant fartøj, ville kunne beherske verden, og de ville næppe være tavse herom.

Det skal bemærkes, at skiven ikke på noget tidspunkt roterede synligt. Den „flagrede“ heller ikke, da den endte nedstigningen, som så mange andre skiver gør under horisontalflyvninger. Den pulserende brummen var til stede, således som det ofte er hørt, og stigningen i tonefrekvensen var til stede ved opstigningen, således som det er konstateret ved andre iagttagelser. Det synlige felt ved objektets start, som om natten kunne være synligt som en gløden, er åbenbart i dette tilfælde en varme-udstråling.

Ved Wilsons samtale med Hawcks forekom flere enkeltheder, som enhver, der ville finde på en historie, næppe ville tænke over.

Omtalen af traktorens krangrab, der havde tendens til at sætte motoren ud, er sikkert ret karakteristisk.

Det væsentlige ved udskiftning af metalpladen, nemlig først kipningen, derefter indtrækning i objektets indre og den påfølgende anbringelse af en ny plade, er en arbejdsangang, som vist nok for første gang er skildret.

Wilson mener efter sin undersøgelse, at beretningen er nøjagtig og sand.

APRO-bulletin
Oversætter: Slej.

Bakterier FRA VERDENSROMMET

I et radiointerview sagde den sovjetrussiske videnskabsmand, professor Jerosalimski, at han i meteoritter og kosmisk støv havde opdaget bakterielle livsformer fra andre planeter. Det drejede sig om Thermophiler, bakterier, som kan leve i høje temperaturer.

Det er meget muligt, at der på Mars og Venus og også på andre himmellegemer eksisterer livsformer, som mennesker på Jorden vanskeligt kan forestille sig.

Nachtausgabe 24.10.1960.
Oversætter: Slej.

KÆTTERIER - KORT SAGT

Ortodoksi er mere end rettroenhed; den er hævdevundne interesser. Når en kendsgerning fremkommer, som truer ortodoksien, træder interesserne i virksomhed. De kaster sig over det stakkels lille kætteri og undertrykker det — om muligt. Hvis de ikke kan undertrykke det, så „forklarer“ de det. Hvis de ikke kan forklare det, så bortforklarer de det. Hvis de ikke kan bortforklare det, så begraver de det i stilhed. Vore aviser er fulde af små kætterier. Men deres gennemsnitlige levetid er kun nogle få dage — „resten er stilhed“.

W. J. Brown.

Data om månen og planeterne

Ingen af følgende detaljer er nogen sinde blevet offentliggjort i vore Brisbane aviser, skønt de understøtter tanken om, at alle planeter tildels er ens og kunne have liv, som vi kender det! I et tidligere L. T. blev det meddelt, at en underdirektør hos NASA havde fortalt „The Anglo-American Aeronautical Society“, at nogle af de oplysninger, der kom fra den sovjetiske raket, der havde ramt månen, var modstridende: „Opdagelsen af en ionisfære i en forholdsvis stor afstand fra månen betyder, at månen har en atmosfære“. Kilde: „Aviation Week“ af 12.10.59. Nu bringer det engelske videnskabelige blad „Discovery“ for april 1961 en artikel af Z. D. Kopal med titlen „Vand på Månen?“. Hermed et citat af det indledende afsnit: „En fornyet undersøgelse af dette spørgsmål antyder, at det almindeligt accepterede svar kan være forkert. Der er nu taget beslutning om en nærmere undersøgelse af overfladen, især nær polerne“. Under en TV-udsendelse fornylig udtalte en CSIRO videnskabsmand, at man havde opdaget et van-Allen

strålebælte, mage til jordens, rundt om planeten Jupiter. I det franske blad „Le Monde et la Vie“ skriver Aimé Michel: „Ifølge en engelsk astronoms udtalelse, kunne mennesket leve på Venus“ og „da vor planet fortsætter med at bekymre sig om sin egen lille verden, vil kun læremestre og et fåtal andre tænke på den „halve ton russisk jern“, der bevæger sig på sin kurs i rummet sekund efter sekund, og denne lille maskine, ikke større end på 4 HK, rummer måske løftet om en fuldstændig ændring af vor historie... Er det ikke muligt, at den vil komme til at spille en betydningsfuld rolle sammenlignet med Amerikas opdagelse for fem hundrede år siden?“ Som en bekræftelse af Michels reference til den engelske astronom, der siger, at mennesket kunne leve på Venus, citerer vi nu fra G. A. P., New Zealand (der er anmodet om yderligere detaljer, kilde etc.): „Sovjet-astronomen, prof. Nikolai Kozyrev, der observerede vulkanske fænomener på månen, har opdaget tilstedeværelsen af *kvelstof* og *ilt* i Venus' atmosfære! Kozyrevs data blev bekræftet af den britiske astronom Warner, som også studerede Venus' atmosfære“.

Australian G. A. P.

N Norge		S Sverige		T Tyskland		DV Detektorvarslng	
JULI		AUGUST		SEPTEMBER		OKTOBER	
L 1	1	T 1	3	F 1	1	S 1	1
S 2		O 2	3	L 2		M 2	
M 3	1	T 3	2	S 3	1	T 3	
T 4	1	F 4		M 4	1	O 4	
O 5		L 5	1	T 5	2	T 5	
T 6	1	S 6	1	O 6		F 6	2
F 7		M 7	3	T 7		L 7	1S
L 8	1S	T 8	3	F 8	2	S 8	1
S 9		O 9	5	L 9		M 9	1DV
M 10		T 10	7	S 10	1	T 10	
T 11		F 11	1	M 11	1	O 11	1
O 12		L 12	2	T 12	2	T 12	1
T 13		S 13	1	O 13	1	F 13	2
F 14	1	M 14	1	T 14	1	L 14	1
L 15	1 DV	T 15		F 15	1	S 15	
S 16		O 16	1	L 16	3	M 16	
M 17		T 17	5	S 17	2	T 17	
T 18		F 18	2	M 18	2	O 18	3 DV
O 19		L 19	1	T 19	1	T 19	
T 20	1	S 20		O 20	2	F 20	1
F 21		M 21	1	T 21		L 21	1 DV
L 22		T 22	1	F 22		S 22	1
S 23	1S	O 23	1	L 23	1	M 23	2 DV
M 24		T 24	1	S 24	1	T 24	
T 25		F 25		M 25		O 25	3
O 26		L 26	1	T 26	1	T 26	1S
T 27		S 27		O 27	1	F 27	1S
F 28		M 28	1S	T 28		L 28	1S
L 29		T 29	17	F 29		S 29	1
S 30		O 30		L 30		M 30	1
M 31		T 31	2			T 31	3
8 + 1 DV		74 + 14 DV		25 + 7 DV		25 + 14 DV	
						31 + 7 DV	
						12 + 6 DV	

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl.
UFO-NYT.

Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

S U F O I - S E K R E T A R I A T

Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

Læs

UFO-NYT

hver måned

Vi kan fortsat levere billedbånd med teksthæfter.

Adamskiserien 11 billeder 5 kr.
Foredragsserien 48 billeder 50 kr.

Bestilling hos sekretariatet

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, tlf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzen Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II: Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, tlf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Sundby I: Aage Müller Christensen, Backersvej 67 Kbh. S., tlf. SU 9525.
Sundby II: Stanislaw A. Slonina, Frederikshøj alle 6.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, tlf. 918 v.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69¹, tlf. Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Brovst: N. Stampe, tlf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, tlf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødning, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødning, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, tlf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, tlf. 120.
Sød: A. Gasenzer, Sød, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og Langeland:

Nyborg: K. A. Balsløv, M. Rasmussensgade 15.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 11 99 20.
Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 tlf. 51 17 22.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Horslunde: Lyng Petersen, Højevej.
Lou: M. Larsen, Vilbænehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, tlf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.

Monguzzi billede nr. 6.

Se teksten side 179 i »UFO-NYT« - September 1961.